

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. prosince 2015 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], pravomocně odsouzeného pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, o návrhu na povolení obnovy řízení,
t a k t o :

- I. **Podle § 278 odst. 1 tr. řádu** se povoluje obnova řízení ohledně odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pokud se týká výroku o náhradě škody v celkové výši 2.036.625,45 Kč poškozeného [REDAKCE], spol. s r. o, [REDAKCE], která byla přiznána rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 12. 2007, sp. zn. 6T 8/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008, sp. zn. 5To 23/2008.
- II. **Podle § 284 odst. 1 tr. řádu** se **zrušuje** výrok o náhradě škody, kdy byla přiznána poškozenému [REDAKCE], spol. s r. o, [REDAKCE], škoda v celkové výši 2.036.625,45 Kč, co do částky 1.465.450,-- Kč.
- III. **Podle § 284 odst. 3 tr. řádu** se poškozený [REDAKCE], spol. s r. o, [REDAKCE], **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 12. 2007, sp. zn. 6T 8/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008, sp. zn. 5To 23/2008, byl odsouzený [REDAKCE] uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona a odsouzen za to k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 4 roků. Dále byl jmenovanému uložen podle § 49 odst. 1 tr. zákona trest zákazu činnosti spočívající v zákazu vykonávat činnost ve statutárním orgánu nebo člena statutárního

orgánu obchodní společností a družstev na 4 roky a podle § 59 odst. 2 tr. zákona byla uložena povinnost, aby podle svých sil uhradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Pokud jde o výši škody, bylo rozhodnuto, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozenému [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], škodu ve výši 2.036.625,45 Kč (za skutky pod body 2 a 3 výroku rozsudku). Rozsudek nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 9. 7. 2008.

Odsouzený [REDAKCE] podal prostřednictvím svého obhájce návrh na povolení obnovy řízení, v němž uvedl, že jedním ze skutků, za které byl odsouzený odsouzen, byl skutek pod bodem 3 výroku rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, který spočíval v tom, že dne [REDAKCE] 2001 v [REDAKCE], po předchozí vzájemné dohodě, [REDAKCE], jednatel obchodní společnosti [REDAKCE], spol. s r. o., vystupující jako fyzická osoba a kupující a [REDAKCE] vystupující jako jednatel obchodní společnosti [REDAKCE], spol. s r. o. - prodávající uzavřeli kupní smlouvu o prodeji pozemků p. č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a pozemků ve zjednodušené evidenci - poz. kat. č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] zapsaných na LV č. [REDAKCE] pro obec v k. ú. [REDAKCE] za celkovou kupní cenu 1.628.018,90 Kč, kdy podle znaleckého posudku byla hodnota prodávaných pozemků 1.465.450,-- Kč, přičemž kupní cena nebyla dosud uhrazena, poškozený [REDAKCE], spol. s r. o., navíc uhradil daň z převodu nemovitosti ve výši 179.605,-- Kč, čímž způsobili poškozené obchodní společnosti [REDAKCE], spol. s r. o., škodu v celkové výši 1.645.055,-- Kč. V tomto skutku soud spatřoval trestný čin zpronevěry. Tuto škodu (mimo jiné) byl pak odsouzený výše zmíněným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zavázán uhradit a také ji uhradil. Toto bylo doloženo dokladem o platbě ze dne 15. 10. 2008 (č. l. 3325) a vyrozumění soudního exekutora o zániku pověření k provedení soudní exekuce ze dne 3. 11. 2008 pod č. j. 050Ex 923/08-70 (č. l. 3322-3325). Pokud by se vycházelo ze závěrů soudu ohledně viny, byla kupní smlouva uzavřena dne 27. 3. 2001 mezi [REDAKCE] jako kupujícím a [REDAKCE] s.r.o. (za nějž odsouzený jednal) jako prodávající uzavřena v rozporu se zákonem. Uzavřením této kupní smlouvy byl totiž naplněn trestný čin zpronevěry, což a priori znamená, že šlo o právní úkon v rozporu se zákonem. Byla-li kupní smlouva uzavřena v rozporu se zákonem, je neplatná absolutně, bez nutnosti jakéhokoliv dalšího aktu. Neplatnou kupní smlouvou tak nemohlo dojít a nedošlo k převedení pozemků popsany v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové z poškozené společnosti na [REDAKCE] [REDAKCE]. Zároveň nevznikla společnosti povinnost platit daň z převodu nemovitosti. Z obojího vyplývá závěr, že předmětnou kupní smlouvou (jednáním popsáním v rozsudku) nemohla být společnosti způsobena škoda, a to ani teoreticky, neboť majetek společnosti se jednáním odsouzeného nezmenšil ani o pozemky ani o daň z převodu nemovitosti. Byl-li odsouzený přesto k náhradě škody odsouzen, je rozhodnutí od základu chybné. S výše uvedenými úvahami koresponduje i rozsudek Okresního soudu v Havlíčkově Brodě pod č. j. 3C 14/2009-31 (č. l. 3317-3318) ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. 17Co 366/2009-67 (č. j. 3319-3321), který pravomocně určil, že vlastníkem citovaných pozemků je společnost s odůvodněním, že kupní smlouva ze dne

27. 3. 2001 je neplatná pro rozpor se zákonem, když jejím uzavřením byl spáchán trestný čin zpronevěry. Výsledkem je stav, kdy společnost je vlastníkem pozemků citovaných výše (a ta nikdy tímto vlastníkem být nepřestala) a zároveň se jí od odsouzeného dostalo náhrady za to, že tyto pozemky byly z jejího vlastnictví i vyvedeny (což se nikdy nestalo). Tento stav je zjevně protiprávní, kdy společnost dostala peněžitou náhradu odpovídající ceně pozemků, aniž by kdy pozbyla vlastnictví těchto pozemků. Protiprávnost výše uvedeného stavu pak potvrdil i Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 19. 9. 2012 pod č. j. 5Tz 59/2012-51 (č. l. 3310-3316), kdy uvádí „že je zřejmé, že poškozený [redacted] s.r.o. nemůže za uvedeného stavu dosáhnout dvojího plnění, to je jak vydání předmětných nemovitostí, ohledně nichž bylo určeno vlastnické právo poškozené, tak i náhrady škody způsobené trestným činem zpronevěry týkajících se týchž nemovitostí na podkladě výroku o náhradě škody určeného v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 6T 8/2006“. Za výše popsané situace se odsouzený logicky domáhal vrácení peněžitého plnění ve výši 1.645.055,-- Kč, které společnosti uhradil na základě rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. 6T 8/2006-2697. Učinil tak v řízení vedeném Okresním soudem v Havlíčkově Brodě pod sp. zn. 104C 23/2010 (č. l. 3305-3309) a Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 17Co 89/2014 (č. l. 3299-3304). Přestože odsouzenému bylo v řízení o vrácení peněžitého plnění pravomocně vyhověno, Nejvyšší soud ČR rozsudkem pod č. j. 28Cdo 4503/2014-252 vyhovující rozsudky zrušil, uzavřel přitom, že odsouzený se nemůže domáhat vrácení částky ve výši 1.645.055,-- Kč dříve, než bude zrušen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. 6T 8/2006-267. Nejvyšší soud výslovně uvedl, že odsouzený musí nejprve dosáhnout zrušení výroku trestního rozhodnutí o náhradě škody cestou žaloby na obnovu řízení. Dle ustanovení § 278 tr. řádu se povolí obnova řízení, vyjdou-li najevo skutečnosti soudu dříve neznámé, které by mohly odůvodnit jiné rozhodnutí, mimo jiné i o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody. Touto novou skutečností jsou výše uvedená rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, tedy trestního senátu pod č. j. 5Tz 59/2012-51 a dále pak rozhodnutí civilněprávního senátu 28Cdo 4503/2014-252. Uvedený stav, kdy se odsouzený nemůže domoci svého nároku, který je soudy konstatován, po delší dobu a společnosti [redacted] s. r. o. se dostalo dvojího plnění, odsouzeného znepokojuje a dosavadním stavem je rozčarován. S ohledem na to odsouzený požádal, aby v souladu s ustanovením § 278 odst. 1 tr. řádu soud povolil ve vztahu k odsouzenému [redacted] obnovu řízení ve věci 6T 8/2006, pokud jde o náhradu škody ve výši 1.645.055,-- Kč, a aby následně dle ust. § 248 odst. 1 tr. řádu rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pod č. j. 6T 8/2006-2697, ve shora uvedeném rozsahu, zrušil.

Krajský soud v Hradci Králové již jednou ve věci rozhodoval a to svým usnesením ze dne 15. 9. 2015, č. j. 6 T 8/2006-3341, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 11. 2015, sp. zn. 5To 78/2015. Tehdy krajský soud rozhodl, že se podle § 278 odst. 1 tr. řádu povoluje obnova řízení ohledně odsouzeného [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], pokud se týká výroku o náhradě škody v celkové výši 2.036.625,45 Kč poškozeného [redacted], spol. s r. o., [redacted], která

byla přiznána rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 12. 2007, sp. zn. 6T 8/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008, sp. zn. 5To 23/2008. Pod dalším bodem byl podle § 284 odst. 1 tr. řádu zrušen výrok o náhradě škody, kdy byla přiznána poškozenému [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], škoda v celkové výši 2.036.625,45 Kč, co do částky 1.645.055,-- Kč. Dále byl pak podle § 284 odst. 3 tr. řádu poškozený [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Z podnětu stížnosti poškozené společnosti [REDAKCE], spol. s r. o. bylo pak podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadené usnesení zrušeno a Krajskému soudu v Hradci Králové bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Vrchní soud konstatoval, že podle zásad uvedených v § 233 odst. 1 tr. řádu měl být v posuzované věci o veřejném vyrozumění mj. i poškozený, případně jeho zmocněnec, což, jak vyplývá z obsahu spisu, splněno nebylo. Je tedy zřejmé, že řízení předcházející napadenému rozhodnutí trpí závažnou procesní vadou, kterou nebylo možné zhojit v řízení u stížnostního soudu, a to ve vztahu k žádnému z výroků napadeného usnesení. Již z tohoto důvodu proto muselo být napadené rozhodnutí podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušeno s tím, že ve věci musí znovu jednat a rozhodnout Krajský soud v Hradci Králové.

Krajský soud v Hradci Králové ve věci nařídil nové veřejné zasedání, k němuž obeslal i poškozeného [REDAKCE], spol. s r. o. včetně jeho zmocněnce a ve věci provedl nové dokazování. Na svém návrhu setrval odsouzený i při svém výsledku v nařízeném veřejném zasedání a uvedené skutečnosti potvrdil. Uvedl, že v rámci exekučního příkazu byla uhrazena částka, která mu byla určena rozsudkem krajského soudu. Když byl statutární zástupce [REDAKCE], že převedl tyto pozemky na otce [REDAKCE]. Poté se změnilo vlastnictví na [REDAKCE]. Pokud je [REDAKCE] pokazováno na vytěžení lesního porostu na předmětných pozemcích, on ani jeho otec [REDAKCE] nebyli vlastníky pozemku. Vlastnictví se změnilo, jak uvedl, na sestru [REDAKCE]. Dále bylo ze strany obhájce odsouzeného poukázáno na to, že poškozený zpronevěřenou věc má. Pokud jde o zaplacení daně, k té jsou výhrady, protože daně z převodu nemovitostí po jejich vrácení se poškozený domáhat mohl. Nic mu v tom nebránilo. Mohl se toho domáhat minimálně do roku 2009, kdy se stal opět zapsaným vlastníkem do katastru nemovitostí. Nicméně budiž, pokud soud rozhodne tak, že se zrušuje výrok o náhradě škody, co do částky nikoliv 1.645.055,-- Kč, ale 1.465.450,-- Kč, odsouzený se tomu bránit nebude. Je-li namítáno ze strany poškozeného vytěžení dřeva a to, že se nebojovalo dostatečně proti kůrovci, soudem i příslušným orgánem lesního hospodářství byla těžba dřeva povolena [REDAKCE]. Důvod těžby dřeva, rozsah, to zda vznikla vůbec nějaká škoda, by pak musel být předmětem dalšího dokazování. Pokud se týká poznámky, že snad bylo zřízeno nějaké zástavní právo k nějakým pozemkům, není o tom nic známo, ale každopádně pokud paní [REDAKCE] zřídila nějaké zástavní práva, tak to byly zástavní práva, která byla zřízena neplatně, protože nebyla ani vlastníkem toho pozemku a nic nebrání poškozenému se domoci, aby toto zástavní právo bylo vymazáno z katastru nemovitostí.

Státní zástupce rovněž navrhl, aby obnova řízení byla povolena, kdy novou skutečností může být výmaz vlastnického práva v katastru nemovitostí způsobeným rozhodnutím civilního soudu. V minulém řízení zdejší soud povolil návrh obnovy řízení a zrušil výrok o náhradě škody co do částky 1.645.055,-- Kč. Domnívá se tedy, že by ještě z této částky mělo být ve prospěch [REDAKCE] zohledněna a odečtena ta částka, kterou tady uvádí vrchní soud 179.605,-- Kč, která [REDAKCE] nebyla vrácena za daň. Případně pokud by šla ve spise nějak vyčíslit hodnota toho lesního porostu, který byl vytěžen a pokud se ten pozemek vrátil bez toho lesního porostu a pokud by to takto bylo zohledněno, tak se domnívá, že je možno tu obnovu řízení povolit a obdobně výrok o náhradě škody zrušit. Nikoliv co do částky 1.645.055,--Kč, ale do částky nižší, ve které budou zohledněné tyto věci a v této částce potom odkázat poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Zmocněnec poškozeného navrhl zamítnutí žádosti o povolení obnovy, kdy zde dle jeho názoru nejsou žádné nové skutečnosti pro povolení obnovy řízení. Všechny okolnosti byly známy jak soudu prvního, tak druhého stupně v době rozhodování. Rozebral podstatu trestného činu zpronevěry, kdy uvedl, že [REDAKCE] vlastnické právo k pozemkům neztratil. Pachatelé pozemky užívali, hospodařili na nich, těžili dřevo, pobírali dotace. Škoda [REDAKCE] vznikla ve výši nejméně určené ve výši rozsudku. Lesní pozemky převzal od [REDAKCE] zčásti vytěžené, s poškozenými lesními porosty, které nebyly zajištěny proti kůrovci. Bylo na nich zčásti zřízeno zástavní a předkupní právo. Pokud by došlo k povolení obnovy řízení a zrušení výroku o náhradě škody, bylo by to nespravedlivé, neboť pachatel trestné činnosti zpronevěří cizí věc, užívá a těží z ní řadu let a získává tak nemalé hodnoty. Poškozený jí nemůže disponovat, utrpí škodu. Její náhradu by byl povinen vrátit. V občanskoprávním řízení není možno náhradu škody získat s ohledem na promlčení.

Ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu se povolí obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu. Krajský soud po provedeném veřejném zasedání dospěl k závěru, že takovéto skutečnosti nebo důkazy, týkající se skutku, u něhož se odsouzený domáhal obnovy řízení, najevo vyšly.

Soud se v daném případě ztotožnil s návrhem odsouzeného i státního zástupce, kdy dospěl k závěru, že návrh je oprávněný. V předmětné věci došlo na základě rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 12. 2007, sp. zn. 6T 8/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008, sp. zn. 5To 23/2008, reálně k vydání předmětných pozemků specifikovaných v bodě 3) rozsudku, tak k náhradě škody samotným odsouzeným [REDAKCE] ve výši specifikované v tomto bodě. Jak uvedl Vrchní soud

v Praze ve svém zrušujícím usnesení, smyslem obnovy řízení je dosáhnout souladu rozhodnutí se skutečným stavem věci tehdy, pokud nové závažné skutečnosti nebo důkazy, které vyjdou najevo po právní moci rozhodnutí, jsou způsobilé změnit původní závěry orgánu činného v trestním řízení takovým způsobem, že povedou k odlišnému závěru o vině, trestu nebo náhradě škody. Za nové je přitom třeba považovat takové skutečnosti, které v původním řízení nebyly předmětem dokazování, tyto nové skutečnosti však mohou být různorodé povahy. Může se jednat jak o zcela nové skutečnosti, které vůbec nebyly dokazovány, tak i změněné skutečnosti, které sice v původním řízení dokazovány byly, avšak se zcela jiným výsledkem. Proto novou skutečností v posuzovaném trestním řízení může být i výmaz vlastnického práva na příslušném katastru nemovitostí, ke kterému došlo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o určení vlastnického práva k nemovitosti s účinky ex tunc (jakoby vymazaný zápis nikdy neexistoval). Tato nová skutečnost nemá vliv na výrok o vině předmětného rozsudku, neboť pro posouzení viny není podstatné, zda je určitý úkon pachatele trestného činu neplatný podle norem občanského práva. Jak je rozvedeno v usnesení Nejvyššího soudu z 19. 9. 2012, sp. zn. 5Tz 59/2012, skutečnost, že Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozsudkem z 18. 6. 2009, sp. zn. 3C 14/2009, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové z 20. 1 2010, sp. zn. 17Co 366/2009, v řízení o určovací žalobě rozhodl, že vlastníkem nemovitostí, které byly předmětem dílčího útoku trestného činu zpronevěry spáchaného odsouzenými [REDAKCE] a [REDAKCE] (skutek popsáný pod bodem 3) výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně), je poškozená obchodní společnost [REDAKCE], spol. s r. o., neboť na základě absolutně neplatného právního úkonu nemohlo dojít k přechodu vlastnického práva, a učinil tak až po vydání pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci těchto obviněných, má vliv na v době rozhodnutí správný výrok o náhradě škody. Nabývání vlastnického práva k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí je dvoufázové; jeho předpokladem je vznik závazkově právního vztahu (např. prostřednictvím uzavřené kupní smlouvy, jejímž předmětem je úplatný převod vlastnického práva k předmětným nemovitostem z prodávajícího do vlastnictví kupujícího za dohodnutou kupní cenu) s právními účinky pouze pro smluvní strany, vkladem tohoto vlastnického práva do katastru nemovitostí dochází k věcně právním účinkům vůči všem. Pokud je v katastru nemovitostí veden jako vlastník někdo jiný než skutečný vlastník, je podkladem pro provedení změny v zápisu v katastru nemovitostí až soudní rozhodnutí o určení vlastnického práva k nemovitosti v občanskoprávním řízení. Absolutně neprávní úkon je však neplatný ex tunc čili od samého počátku, hledí se tak na něj jako by vůbec nevznikl a účastníkům z tohoto právního vztahu nevznikají žádná práva ani povinnosti.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud podle § 278 odst. 1 tr. řádu povolil obnovu řízení ohledně odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pokud se týká výroku o náhradě škody v celkové výši 2.036.625,45 Kč poškozeného [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], která byla přiznána rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 12. 2007, sp. zn. 6T 8/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 7. 2008, sp. zn. 5To 23/2008. Podle §

285 tr. řádu soud povolili obnovu i ve prospěch spoluodsouzeného [REDAKCE], když je v tomto ustanovení uvedeno - jestliže soud povolí obnovu ve prospěch obviněného z důvodů, které prospívají také některému spoluobviněnému nebo zúčastněné osobě, povolí zároveň obnovu též v jejich prospěch. **Podle § 284 odst. 1 tr. řádu** pak soud zrušil výrok o náhradě škody, kdy byla přiznána poškozenému [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], škoda v celkové výši 2.036.625,45 Kč, co do částky 1.465.450,-- Kč. Vzal přitom v úvahu ještě daň z převodu nemovitostí, která ve výši 179.605,-- Kč nebyla poškozenému vrácena. **Podle § 284 odst. 3 tr. řádu** byl pak poškozený [REDAKCE], spol. s r. o., [REDAKCE], **odkázán** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o vytěžení lesní hmoty ze strany [REDAKCE] u jednoho z pozemků, které bylo zmocněncem poškozeného namítáno, bylo soudem na podkladě žádosti obviněné v tehdejší řízení povoleno a jeho dodržení či nedodržení, pokud jde o další boj s kůrovcem a tím případného způsobení škody, popř. škody způsobené vznikem zástavního práva by bylo předmětem dalšího dokazování ve věci a důvodem k vypracování znaleckých posudků. Nesouvisí však ani s osobami obviněných [REDAKCE] a [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE], pokud dospěl k závěru, že mu byla tato škoda způsobena, měl by se jí domáhat právě v řízení občanskoprávním.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost **do tří dnů** od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové. Stížnost **má** odkladný účinek.

V Hradci Králové dne 22. 12. 2015

Předseda senátu:
JUDr. Luboš **SOVÁK**, v. r.

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]